

Թ. Լ'նսալ շարադրութիւն 'ի գրոց
բարբառ Հայոց:

Ժ. Լրթւութիւնք Վաղղիէրէն լեզուի:

Ժա. Լրաթշտութիւն:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Ս ԷՏԱՒԻԱՌ ԽԷ՛Ր Լ Լ՚ՍՏ ՈՒԱԾՐՆՍԻՐ՝ ԲԱՏԱՆԱՅԱՅԷ՛Ս

«Շնորհաւոր ծնունդ և մկրտութիւն Քրիստոսի»

Լ՚բփին երկնաճեմ և Լ՚րուսեակն
զուարթարար և անստեղծ ծագեցաւ 'ի
ստորին վայրս երկրի, ծոցածին Լ՚նգրա-
նիկն Հօր, ծագելով զլոյս Լ՚ստուածու-
թեանն յաշխարհի, որ յանկերպարան
դրութեան անդ 'ի հանրածաւալ խա-
ւարին արտափայլեաց զլոյսն ստեղծա-
կան:

Լ՚հա աօնէ Լ, կեղեցիս սուրբ և զա-
րարչական տնօրէնութեանն խորհուրդ-
անքնին հուլթեան զԼ՚նպարագիրն ըզ-
կերպարան ծառային իւրոյ զգեցեալ
տեսանելով, և երկնահաղորդ զսիրտ և
զմիտս թուոցեալ յերկինս առ հիացումն
և առ 'ի խորութիւն անհասութեանն
Լ՚ստուծոյ, զուարթնոցն ուսեալ զօրհ-
նէրգական փառաբանութիւն և պաշար-
եալ 'ի նմին նախապախտեան անհասու-
թենէն վերաձայնէ "Լորհուրդ մեծ և
սքանչելի, որ յայսմ աւուր յոյտե-
ցաւ": (Հայն ակնարկեսլ յաւետարա-
նութիւն զուարթնոցն, որ զպատգամն
երկնային յունկն խօսէր ամենամաքուր
սրբուհոյ Լիւսին, թէ յարդարելով

Հոգւոյ՝ Սրբոյ լինելոց էս տաճար Սրբ-
ւոյն Ս'իածնի, առ այն՝ ըստ որում գա-
լոց էր Փրկիչն աշխարհի, յայցելու-
թիւն արարածոց իւրոց:

Լ, ահա եկն յերկիր Տէրն երկնի և
երկրի ծնանելով 'ի սրբոյ Լիւսին, զի
զծնունդն հողեղէն սրտալուսցէ 'ի մար-
դասիրութիւն իւր 'ի գերագոյն վիճակ
երջանկութեան իւրոյ այցելութեամբ
Լ՚ստուածութեանն, և պատելով 'ի իւն-
ձարրի՝ զխանձարուրն մահու պատեալ
զանմահութեամբն մարդոյն՝ պատառեաց
'ի ծուէնս, զի թագաւորեսցէ անմա-
հութիւնն: Լ, դաւ 'ի մուր անշուք,
որպէս անաւագ և տարաշխարհիկ, և
որպէս թագաւոր փառաց զհրեշտակս
իջոյց 'ի փառաբանութիւն, և զթագա-
ւորս շարժեաց աստղագուշակ տեսեամբ
յԼ՚րեւելից գալ յերկրպագութիւն իւր:
(Հ)նաւ իբրեւ մանուկ առօրեայ, որ ոչ
թուով ամաց չափի, և որ արար զժամն
և զժամանակս, զի զմանկութիւնն ան-
մեղ 'ի ցոյց կատարեալ մարդկութեանն
վերբերեսցէ, զի մանկացեալ 'ի մեղս
փրկեսլքն արեամբ իւրով որդիք արբա-
յութեանն լինիցին:

Սիրեաց զմանկութիւն որպէս զան-
մեղութիւն, զի ժողովեալ յԼ՚ստուա-
ծային գիրկս իւր զնոսա՝ քարոզեսցէ նո-
քօք զարքայութիւնն նորոյ: Խարայելի,
ծնանիլ 'ի հեթանոսութենէ 'ի Վրիս-
տոնէութիւն, և մտանել յօթեանս փա-
ռաց Հօրն երկնաւորի, մանկանալ վառն
աշխարհի, և հաստիլ յայր զօրութեան

ի հոգեւոր երանութիւնն. մարդկօրէն
անաւ և արհամարհելի եցոյց զփառս և
զպատիւ աշխարհի, վասնորոյ տարաւ և
համբեր ամենայն դառնութեան և ան-
շուք կենաց, զի յաղթեացէ օրինօք իշ-
խանին խաւարի, զի պտուղք խոնարհու-
թեանն՝ բուսուսցէ զծառն պտղաբե-
րիչ կենդանութեան և փրկութեան
համայն աշխարհի, փոխանակ ծառոյն գի-
տութեան բարւոյ և չարի, որով բնու-
թիւն մարդոյն եմթարկեցաւ պարտու-
թեան:

Լ՛յո՛ բարձրացաւ դրօշակ խաչին ՚ի
Վողգոթայ, ոչ զի յաղթեաց թշնամին
խաչին, այլ զի պատկառեսցի և նուա-
ճեսցի յանսահման խոնարհութենէ Որդ-
ւոյն Լ՛ստուծոյ. զայս խորհուրդ ան-
մատչելի ՚ի մարդկային ըմբռնողութենէ՝
զայս տնօրէնութիւն Լ՛ստուածահրաշ-
ժանուցեալ սուրբ Հեգլով ԼԿեղեցին
Լ՛ստուծոյ՝ հնչեցուցանէ յունկն որդ-
ւոց իւրոց, ասելով "Խորհուրդ մե՛ծ
և սքանչելի, որ յայսմ աւուր յայտ-
նեցաւ": Վանդի անծինն ծնաւ լու-
ծեալ զկնիք անքննին խորհրդոյ նախ-
գուշակութեմ մարգարէիցն, զի զծնուն-
դըս Լ՛գամայ ծնանիցի ՚ի կեանս փրկա-
ւորս տնօրէնութեամբն իւրով:

ԼԿեղեցի որդիքս սրբոյ ԼԿեղեցւոյ,
համագումարեալք առաջի Որբազնագոյն
Վահանայապետիդ և Վրկայդ նորին
սրբոյ ԼԿեղեցւոյ, կրեալ ՚ի սրտի զա-
ւետումն հոգեւոր ուրախութեան՝ ցըն-
ծամբ յաւերժական ուրախութեամբ:

զսրբոյ ԼԿեղեցւոյն կրկնելով ՚ի հոգիս
մեր զսքանչելի յայտնութեանն ճայնար-
կութիւն, զի խորհուրդն անհաս և ան-
սկիզբն յայտնեցաւ մեզ հոգեղինայս, և
մարդիկ համադասեցան ընդ որդիս լու-
սոյ ընդ հրեշտակս Լ՛ստուծոյ, որդե-
գրութեամբ Հօրն երկնաւորի, ծնըն-
դեամբ Փրկչին աշխարհի, և ՚ի վերամ-
բարձ միտս հարկեալ խոնարհական երախ-
տագիտութեամբ առ կարգեալդ Եւս-
տուծոյ Պետ և Հայր հարսնացելոյն
իւրահաստատ ԼԿեղեցւոյ՝ կարգամբ
միաբան "Շ Նորհաւոր" Կնունդ և Որդ-
ւութիւն Վրկաստորի". որով հերձաւ
վարագոյր խաւարի, և բարձաւ թագա-
ւորութիւն մահու և դժոխոց, և որով
ծնանելոց էին մարդիկ ՚ի կեանս ծնըն-
դեամբ Որբոյ աւաղանին հաստատելոյն
նախայաւիտեան ժամանակաւ:

Ի 6-Ն ԹԻՎ
1869 -ի
Ի Ս. Եւմովին:

Փիլիպպոս Նիրանեան

Լ՛շէքսանդրապօլոյ Հայոյ Լ՛գգային
հոգեւոր Վպրոցի ուսուցիչը ՚ի դիմաց
աշակերտաց հետեւեալ շնորհակալու-
թեան գիրը ուղղած է առ Լ՛գգասէր
Պ. Սկրտին Սանասարեանց:

... Պատուական ամսագրոյն
"Լ՛րարատայ":

Իւրաքանչիւր ազգասիրական գործ
իւր արդիւնաւորութեանը համեմատ
արժանի է գովեստից և երախտագիտա-
կան զգացմանց, շնորհակալութեան ընդ-
հանուր ազգի, մանաւանդ նոցա, որոց
վերայ յատկապէս կ'աւարածի նոյն չափ-
նաղ առաքելութեան աշնիւ և գովելի